

[Justitsministeren.]

ærede Medlem — opstaar der yderliggaaende Foreninger til Fødselskontrol, og det ærede Medlem mente oven i Købet, at saadanne Foreninger i Sverige var Skyld i, at Sverige affolkes. Det tror jeg nu er en Overvurdering. Min Opfattelse er den, at hvis man fra skole- og kirkeinteresseret Side, hvis man fra Lægernes Side i rette Tid havde taget helt anderledes paa disse Spørgsmaal — men heller ikke Lægerne har set en Opgave her —, saa havde jeg ikke haft nogen Brug for Seksualklinikkerne. Men jeg mener ikke, man kan gennemføre en Straffelov af den Karakter, hvis man ikke samtidig kan sige til Ungdommen: I vidste jo Besked, I kunde i hvert Fald faa Besked, og I burde vide Besked! Det kan man ikke med Rette sige nu, for det er ikke sandt. Det gælder kun for snævre Kredse, og det gælder maaske kun for de Forældre, som selv har forstaaet at lede deres Børn paa dette Omraade. For det store, store Flertal er det ikke sandt, de ved ikke alvorlig Besked. Derfor siger jeg, at hvis vi ikke skal risikere at have det, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit saa stærkt talte om i Gaar, den mest yderliggaaende Vejledning med Fødselskontrol og Affolkning som Maal, maa vi finde et eller andet, der vækker Interessen, og det har jeg altsaa ment at finde ved dette Forslag, der er stillet fra Kvindernes Side, om Oprettelsen af Seksualklinikker.

Det er jo heller ikke noget helt nyt; man er inde paa det ogsaa andre Steder. Og naar det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel siger: Ja, men den Oplysning kan og bør gives ad andre Veje, saa har jeg efterlyst disse andre Veje. Der har været Trang til denne Oplysning i Aarhundreder, men den er aldrig blevet givet, og hvis man har gjort Forsøg paa at give den, er den blevet standset, baade af Kirke- og Skolemyndigheder, af dem, der først og fremmest har Ansvaret for Ungdommen. Men maa jeg frabede mig denne rent negative Kritik af Seksualklinikkerne. Vis mig, vis mig, hvad det er, der skal sættes i Stedet, eller hvad der er til Stede i Forvejen, der overflødiggør disse Klinikker, saa skal jeg være den første til at gaa med til at fjerne dem af Forslaget.

Dette siger jeg ogsaa til de andre ærede Ordførere. Jeg tror, at de efter deres Indstilling maa give mig Ret i, at det er nødvendigt at gaa den Vej, men jeg kan godt indrømme dem, at jeg vilde ønske, jeg ikke ansaa det for fornødent at gaa den. Jeg vilde ønske, at der allerede i vort Land var et saadant Net af oplysende In-

stitutioner, Mødrehjælp i Forbindelse med Lægerne, Skolemyndigheder o. lign., at man ikke behøvede at ty til den Slags Foranstaltninger.

Derfor gør jeg Forsøget, og saa længe ikke nogen har anvist mig en Vej, der er bedre, maa jeg bevare disse Bestemmelser i Forslaget. Men jeg maa omvendt ogsaa bede om, at man ikke fra de Sider, der angriber disse Seksualklinikker, skønt man fra disse samme Sider har Ansvaret for, at der ikke er sket noget alvorligt, anvender saadanne Argumenter, som er kommet frem i Betænkningen, og som jeg ikke synes er de ærede Medlemmer eller Partier værdige, specielt ikke den Udtalelse, som findes i Det konservative Folkepartis Del af Udvalgsbetænkningen om, at man er Modstander af den Form for Seksualoplysning, der gaar ud paa at undervise Ungdommen i, hvorledes den med mindst mulig Risiko for Følger kan indlade sig i flest mulige Kønnsforbindelser. — Skal det være en saglig og loyal Definition af Regeringens Formaal med Oprettelse af Seksualklinikkerne, at disse ansete Overlæger paa Amtssygehusene rundt i Landet skal gøre sig til Hovedopgave at oplære Ungdommen i, hvordan den med den mindst mulige Risiko for Følge kan indlade sig i de flest mulige Kønnsforbindelser? Paa den Maade kan man efterhaanden ikke argumentere i en saa alvorlig Sag.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit hævdede, saa vidt jeg forstod hende, at ved Gennemførelsen af disse Seksualklinikker vilde Seksualmoralen gaa yderligere ned, og Befolkningstallet vilde dale. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), fordi han netop fremhævede Seksualklinikernes Betydning som oplysende med Hensyn til Faren for Kønssygdomme. Jeg tror, at disse Bemærkninger fra det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit hviler paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det vilde føre alt for vidt at skildre, hvorfor Bevægelsen i alle Lande i de sidste 40—50 Aar er gaaet i Retning af dalende Befolkningsantal, og hvorledes de nu alle Vegne er blevet saadan, at man ser, at det kan ikke blive ved at gaa, hvis den nuværende Civilisation, for ikke at bruge et saa stærkt Udtryk som Kultur, ikke skal gaa helt til Grunde. Men det har ikke noget at gøre med, om man herhjemme eller andetsteds vil oplyse Befolkningen gennem Seksualklinikker eller ej. Det har ganske andre og meget dybere liggende Aarsager. Saa længe disse Aarsager virker, vil Storstadsmentaliteten under de urolige økonomiske Forhold, vi har, næppe let kunne